

„Слѣдователно, когато всички виждаме голѣмата полза за преуспевание на сѣкпото ни отечество отъ общото ни съгласие, то защо сж за Бога тези непреривни крамоли, раз-
роди и ненависти? — Защо сж тези лични гонения? — Предъ видъ на това, ний ще почнемъ съ едно хладнокрѣвие осветлението на общественното мнение относително всичкитѣ въ-
проси външни и вътрешни безъ обаче да сме къмъ една или друга партия. На кратко, целъта ни ще бжде за общото ста-
рание да са въдвори мирътъ и редътъ въ отечеството ни и, второ да бждемъ верни тѣлкователи на истинските интереси на отечеството ни. Щели да сполучимъ въ целъта си — това остава на бждщето да го каже“ (гледай брой 1, година III—1883).

83. Славянско Братство, *политическо-литературно списание*. — Почнжло е да излиза въ Букурещъ (гдѣто сж излѣзли 5 книжки) прѣзъ мѣсець Октомврий, а подиръ продължило да излазя въ Русе (гдѣто сж излѣзли още 10 книжки), неопрѣдѣлно въ какъвъ срокъ (15-тѣ книжки сж излѣзли въ продължение на повече отъ година врѣме — отъ Октомврий 1877 г. до Декемврий 1878 година, — при все че отъ 4-та книжка нататѣкъ списанието си е опрѣдѣлило срокъ за излазание: „3 пжти въ мѣсеца“), подъ редакцията на *Р. И. Блзсковъ*.

Биографическитѣ бѣлѣжки за *Р. Блзсковъ* се намиратъ при „Училище“ (гледай 1871 година).

Ето какво редактора е опрѣдѣлилъ да обема *Славянското Братство*.

„У просвѣщенитѣ народи са издаватъ много вѣстници и сѣкакви периодически списания, които са печататъ на десетини и стотини хиляди екземпляри. Вѣстницитѣ и книжевността на кой да е народъ служатъ като едно оглѣдало, у което са види до колко тоя народъ е напредналъ въ образованието си. Ония народи, които нѣматъ книги и вѣстници, назоваватъ ги: необразовани, варвари, полудиви и дори съвсѣмъ диви. Отъ това умнитѣ хора познаватъ и сждятъ за достойнството на кой-годѣ народъ.